

[Knud Thomsen.]

samtidig lægger os i en frontlinje, hvor dette lille land med sin ringe forskningskapacitet kommer årevis foran Tyskland, Schweiz, Holland, Belgien, Italien og Østrig, hvor man har det på forskellig måde, men stort set ikke kan foretage denne patentering.

Det, jeg her har sagt om stofpatenter, gælder som sagt også om de øvrige varegrupper, og kort og godt er det således, at andre fremgangsmåder altså blokeres. Man opnår ved et stofpatent et absolut monopol.

Nu er jeg meget vel klar over, at ministeren ikke vil sætte ophævelsen af undtagelsesbestemmelserne for lægemidler og for næringsmidler i gang, før der opnås rimelig reciprocitet, rimelig ligevægt, i forholdet på europæisk basis. Men på den anden side fremgår det negativt heraf, at hvis vi vedtager patentlovsforslaget, vil fremgangsmåder til fremstilling af levnedsmidler straks og øjeblikkeligt kunne patenteres i Danmark, efter at det ingen sinde før har været tilladt. Det er mod dette spørgsmål, bl. a. Landbrugsrådet i høj grad har protesteret og efter min mening i overordentlig grad med rette.

Ministeren kommer med de trøstende ord i bemærkningerne, at det næppe synes tænkeligt, at der skulle kunne gøres patenterbare opfindelser vedrørende den store mængde af almindelige fødemidler, som har virkelig samfundsmæssig betydning. Om dette vil jeg gerne sige, at i bedste fald ved hverken handelsministeren eller jeg noget som helst om dette spørgsmål, og hvordan det vil se ud om 10 eller 20 år. Men jeg må gøre opmærksom på, at Danmark i kraft af sit meget store landbrug ganske naturligt har lagt vægt på og udviklet høje kvalitetsprodukter inden for, hvad man vel kan kalde de naturlige fødemidler, de umiddelbare fødemidler, og at man her i landet dels som følge af denne erhvervsstruktur, dels som følge af, at man ikke har kunnet udtage patenter på næringsmidler eller på fremgangsmåde til bearbejdning eller fremstilling af disse, simpelt hen ikke har nogen udviklet forskning inden for det begreb, vi kan kalde bearbejdede levnedsmidler.

Ministeren anfører selv, at andre lande i den henseende er meget længere fremme. Jeg kan oplyse, at der findes udenlandske

koncerner inden for levnedsmiddelområdet, på hvis forskningslaboratorium der arbejder op mod 1000 personer blot for at forske, udvikle og naturligvis, hvis muligt, patenterdække nye opfindelser inden for området „bearbejdning af levnedsmidler“. Med den salgsmåde, der efterhånden breder sig mere og mere: de færdigpakkede varer, supermarkeder o. s. v., er der ikke spor tvivl om, at andre lande på disse områder har en rigt udviklet patentlitteratur, og at man vil blotlægge Danmark og den del af mulige danske fremstød, der kunne være inden for dette område, ved pludseligt og på én gang at indføre det begreb, der hedder patentering af levnedsmidler.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er overordentlig bekymret for disse to store principændringer, der sker med dansk patentlovgivning, og jeg vil meget gerne tilstræbe under udvalgsarbejdet at nå frem til nogen retardering af gennemførelsen af disse to principper. Når jeg ikke siger, at jeg vil gå imod det, er det, fordi jeg i og for sig må give handelsministeren ret i, at der ligger en ideel stræben i det lovforslag, der ligger på folketingets arbejdsbord i dag. Man bør nok gå bort fra nationale patenter og over til patentdækning inden for større sammenlutninger; det kan være nordiske, det kan være på Europabasis, det kan være på EEC-basis. Men på dette område som på de følgende områder, jeg kommer til, synes jeg, at man ikke fra dansk eller nordisk side skal gøre det, før der er opnået en rimelig mulighed for reciprocitet, og det er der ikke, hvis vi i løbet af ganske få år er i stand til at gennemføre det nordiske patentinstitut, som jeg forstår, handelsministeren kun vil vente med, indtil lovgivningen er bragt i orden i de nordiske lande og de fornødne konventioner er tiltrådt, for derefter at sætte det i gang.

Jeg kan have misforstået dette, men min mening kan ikke misforstås: jeg synes, at kap. III skal bearbejdes i udvalget, muligvis vedtages som lov, men så at sige med en parentes om, således at det bliver folketingets sag — jeg tror, hr. Ib Thyregod var inde på det samme spørgsmål — at bestemme, hvornår vi ønsker at sætte denne nordiske ordning i gang.

Det samme vil jeg gerne sige med hensyn til de principændringer, der er sket med